

mission, vi havde i sin Tid, at der var for mange sagkyndige i den, for de sagkyndige har jo en særlig Evne til at blive uenige. Vi kan blot tænke paa et nærliggende Eksempel som Valutaen. Jeg tror, man roligt kan love en stor Belønning til den, der kan finde ud af, hvad de sagkyndige er enige om i Valutaspørgsmaalet. Saadan var det ogsaa i den Kommission, det maa jeg indrømme. Medlemmerne var snart alle sammen sagkyndige, vi var vist kun et Par Stykker, der ikke var det, og jeg maa indrømme, at det en Gang imellem kneb for mig at vide, hvad det egentlig var, de vilde. Der var i hvert Fald visse Tidspunkter, hvor det ikke var muligt at finde ud af det. Men der kom jo dog et enstemmigt Resultat ud af Forhandlingerne, og saa meget mere beklageligt er det, at man nu synes paa ny at være uenig. Det er ikke noget nyt ganske vist, men det er alligevel ret beklageligt, og det volder ikke saa lidt Uro paa forskellige Steder, bl. a. ogsaa den Uro, som jeg omtalte i mine Bemærkninger om § 4.

Ligesom den højtærede Minister haaber jeg, at vi skal kunne naa et Resultat. Det er en saa vigtig Sag for de paagældende Børn og deres Forældre, at vi maa anstrenge os for at naa til Enighed, selv om vi ikke altid kan blive enige med de sagkyndige. Det kan for Resten være, det er heldigt, at de sagkyndige er saa rart uenige, for saa har vi andre mere Anledning til at anstrenge os for selv at faa en Mening om denne Sag. Jeg haaber, at vi skulde kunne faa en Mening derom, som kan resultere i, at vi faar en Lov, der bliver til Gavn baade for Børnene og for deres Forældre, hvem det jo i allerhøjeste Grad interesserer.

Veistrup: Der er blot to Bemærkninger, jeg ønsker at gøre. Jeg er ganske enig med den højtærede Socialminister i den Betragtning, han fremsatte angaaende Børnehaven. Den Betydning, Børnehaven har for de Børn, som er udgaaet fra Hjem, hvor hverken Tiden eller Økonomien tillader Forældrene at ofre noget særligt paa de Børn, som er belemrede med den Abnormitet ikke at kunne høre og tale, er efter min Mening saa stor, at man ikke kan værdsætte den højt nok. Men jeg vil samtidig erklære mig enig med det ærede 4de tingvalgte Medlem i, at den højtærede Minister kan ganske sikkert ikke have Ret i, at det er Undtagelser, det drejer sig om, naar der er Tale om Anbringelse af Børn i Børnehaven, men det maa sikkert være Regelen. Det vil utvivlsomt vise sig, at det

bliver Undtagelserne, der ikke kommer i Børnehaven.

Jeg glæder mig over de Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Minister angaaende Lovforslagets § 4. Ministeren sagde — det var i hvert Fald hans Mening —, at det ikke var Hensigten med Forslaget at krænke Forældrenes Følelser derigennem, at man anbragte Børnene paa andre Anstalter mod Forældrenes Villie. Jeg forstod altsaa, at der vilde blive taget meget stort Hensyn til de Forældre, som er bosat i den By, hvor Anstalten ligger, og at man, som jeg ogsaa sagde forrige Gang, jeg havde Ordet, for saa vidt som Børnene ikke er belemrede med aandelig Abnormitet, vil se igennem Fingre med, om de maatte være Sinker i den ene eller den anden Henseende, saaledes at det er muligt at faa dem anbragt i A-Klassen, eller maaske et andet Sted, og man ikke skal rive dem bort fra Hjemmet, hvad der til syvende og sidst er det, Forældrene er saa uhyre ængstelige for.

Ellinger: Der er ingen Grund for mig til at omtale § 13, efter at Ministeren har sagt, at han ikke godt kunde udtale sig om, hvad jeg sagde i Forgaars, da Ministeren ikke havde faaet Fortrykket endnu, og navnlig da, hvad der er det afgørende, Paragraffen vil faa en helt anden Affattelse, end den har i Øjeblikket. Der er derfor ikke Grund til at anvende flere Ord derpaa.

Den højtærede Minister oplyser nu, at det Tilsyn, der omtales i § 5, er det samme som det, der omtales i § 14. Dette, maa jeg tilstaa, havde jeg egentlig ikke troet. Det fremgaar ikke af Lovforslaget. Efter hele den Maade, hvorpaa dette er affattet, gik jeg egentlig ud fra, at det var et forskelligartet Tilsyn, der her var Tale om. Men det er altsaa det samme Tilsyn, og Tilsynet er en honorarlønnet Konsulent. Dette bør sikkert finde et anderledes klart Udtryk i Lovforslaget, men det kan vi komme ind paa i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat eller allerede er nedsat angaaende et andet Lovforslag.

Jeg udtalte forleden om de to Overlærere, at hvis der var Tale om et Alderstillæg til for disse, vilde jeg for mit Vedkommende stille mig meget velvilligt dertil. Men den Begrundelse, jeg den Gang gav for min Tanke, og som Ministeren nys nævnte, er jo ikke helt den samme som den, der er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg synes, det havde været rart, om der havde været Overensstemmelse paa dette